

Grunder och huvudargument

Iride SpA och Iride Energia SpA (nedan kallade sökandena) har väckt talan avseende beslut av den 8 november 2006 genom vilket kommissionen avslutade det förfarande som den inlett enligt artikel 88.2 EG för att undersöka huruvida det stöd som Italien planerar att genomföra för AEM Torino för icke-återvinningsbara kostnader inom energisektorn är förenligt med gemenskapsrätten ⁽¹⁾.

Sökandena har yrkat att Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt skall ogiltigförklara beslutet i den del det fastställs att åtgärderna för återbetalning till AEM Torino för icke-återvinningsbara kostnader som uppstått i samband med liberaliseringen av energisektorn och i den del utbetalningar av stödet uppskjutits till dess Italien har lagt fram bevis till kommissionen på att AEM Torino inte har tagit emot det tidigare stöd som beviljats genom stödordningen, som förklarats vara olaglig och oförenlig med fördraget enligt beslut 2003/193/EG avseende skattebefrielser till förmån för tidigare kommunala företag (beslutet avseende skattebefrielser) eller att AEM Torino har återbetalat det tidigare stöd som det har tagit emot enligt ovan nämnda stödordning med ränta.

Till stöd för sin talan har sökandena särskilt åberopat följande grunder:

- a) Den aktuella åtgärden utgör inte ett statligt stöd, eftersom den inte finansieras med statliga medel och inte ger mottagarna någon fördel.
- b) Domen i målet Deggendorf ⁽²⁾ är inte tillämplig i förevarande mål. Kommissionen har inte visat att villkoren (och särskilt att det förekommer en eventuell kumulerade verkan av de tidigare stödåtgärderna och de nya åtgärderna), som följer av de principer som fastslås i domen i det ovan nämnda målet, för att kunna skjuta upp utbetalningar av en stödåtgärd, var uppfyllda. Kommissionen har inte förklarat hur det är möjligt att fastställa en kumulerande verkan av stödåtgärder enligt beslutet avseende skattebefrielser och åtgärder såsom *stranded costs* som endast har till syfte att fördela kostnader och vars verkan således redan har upphört. Sådana åtgärder gör det möjligt att avskrivna kostnader som uppstått hos företagen innan sektorn liberaliserades på samma sätt som om de hade avskrivits fullständigt innan liberaliseringen genomfördes.

⁽¹⁾ EUT L 366, 21.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ Dom av den 15 maj 1997 i mål C-355/95, TWD mot kommissionen (REG 1997, s. 2549).

Talan väckt den 7 februari 2007 – US Steel Košice mot kommissionen

(Mål T-27/07)

(2007/C 69/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: US Steel Košice (Košice, Slovakien) (ombud: advokaterna E. Vermulst och C. Thomas)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 29 november 2006 om den nationella fördelningsplan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som anmälts av Slovakien i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att kommissionens beslut av den 29 november 2006 om den nationella fördelningsplan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som anmälts av Slovakien för perioden 2008-2012 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ skall ogiltigförklaras.

Sökanden anför till stöd för sin talan för det första att det angripna beslutet utgör ett åsidosättande av avsnitt 4 punkt 2a i bilaga XIV till 2003 års anslutningsakt ⁽²⁾ eftersom det i beslutet felaktigt anges att villkoren i denna bestämmelse utgör fristående skyldigheter som är tillämpliga till år 2009, oavsett om Slovakien fortsätter att bevilja sökanden den skattefrihet som Slovakien får tillämpa för sökanden till och med utgången av taxeringsåret 2009, trots vad som föreskrivs i artiklarna 87 EG och 88 EG. Sökanden hävdar att beslutet därmed också strider mot det fjärde kriteriet i bilaga III till direktiv 2003/87/EG, enligt vilket den nationella fördelningsplanen skall stämma överens med övrig gemenskapslagstiftning och gemenskapens övriga politiska styrmedel.

Sökanden anför för det andra att det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av berättigade förväntningar i det att kommissionen vid flera tillfällen gav sökanden anledning att anta att det produktionstak som föreskrivs i punkt 2a i avsnitt 4 i bilaga XIV till anslutningsakten skulle upphöra att gälla när sökanden inte längre åtnjöt skattebefrielsen.

För det tredje gäller enligt sökanden att det angripna beslutet är rättsstridigt eftersom kommissionen, i stället för att utöva sina begränsade befogenheter enligt artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG, företog en helt fristående beräkning av de totala utsläpp som var lämpliga i Slovakien och tillämpade denna på Republiken Slovakien. Kommissionen tillvällade sig därigenom de befogenheter som enligt artiklarna 9 och 11 i direktiv 2003/87/EG tillkommer medlemsstaterna.

Sökanden anför för det fjärde att det angripna beslutet är rättsstridigt på grund av att det baserades på en strikt matematisk beräkning som tillämpades utan offentligt samråd och utan hänsyn till kända faktorer som inverkar på utsläpp som var specifika för Slovakien under perioden 2008-2012. Sökanden anser att detta tillvägagångssätt innebär ett åsidosättande av artiklarna 9.1 och 11.2 i direktiv 2003/87/EG, första, andra och tredje kriterierna i bilaga III till nämnda direktiv samt principen om berättigade förväntningar. Sökanden anser att kommissionen, i den mån den förfogade över något eget bedömningsutrymme, begick ett uppenbart fel vid denna sin bedömning.

Sökanden hävdar slutligen att det angripna beslutet är ogiltigt på grund av maktmissbruk då det motiverades av en önskan att endast ett fåtal rätter skulle beviljas så att priserna på rätterna drevs upp.

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT 2003 L 275, s. 32).
- (²) Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen.

Talan väckt den 7 februari 2007 – Fels-Werke m.fl. mot kommissionen

(Mål T-28/07)

(2007/C 69/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fels-Werke GmbH (Goslar, Tyskland), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Aachen, Tyskland) och Spenner Zement GmbH & Co. KG (Erwitte, Tyskland) (ombud: H. Posser och S. Altenschmidt, Rechtsanwältin)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1.2 i kommissionens beslut av den 29 november 2006 om den nationella plan över tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser som upprättats av Tyskland enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (icke offentliggjort dokumentnummer), i den del det anges att tilldelningsgarantierna från den första handelsperioden, vilka beskrivs i kapitel 6.2 i Tysklands nationella tilldelningsplan under rubrikerna "Nya kompletterande anläggningar enligt 11 § ZuG 2007" och "tilldelning enligt 8 § ZuG", strider mot direktiv 2003/87/EG,
- ogiltigförklara artikel 2.2 i beslutet, i den del Tyskland åläggs förpliktelser i fråga om tillämpningen av tilldelningsgarantierna från den första handelsperioden, vilka beskrivs i kapitel 6.2 i Tysklands nationella tilldelningsplan under rubrikerna "Nya kompletterande anläggningar enligt 11 § ZuG 2007" och "tilldelning enligt 8 § ZuG 2007", och det föreskrivs en tillämpning av samma fullgörandekoefficient som för andra befintliga anläggningar som är jämförbara, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena ifrågasätter kommissionens beslut av den 29 november 2006 om den nationella plan över tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser som Tyskland har anmält enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG. Kommissionen har i beslutet kritiserat vissa aspekter i Tysklands nationella tilldelningsplan på grund av att de strider mot bilaga III till direktiv 2003/87/EG (¹).

Sökandena, som driver anläggningar som omfattas av skyldigheterna avseende handel med utsläppsrätter, påstår att det angripna beslutet berör dem direkt och personligen.

Till stöd för deras talan åberopar de fyra grunder.

För det första anför de att svaranden inte längre hade rätt att underkänna den tyska nationella tilldelningsplanen den 29 november 2006, eftersom den tvingande frist som för detta ändamål föreskrivs i artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG redan hade löpt ut.

Sökandena påtalar dessutom den i sak felaktiga tillämpningen av artikel 9.3, jämförd med kriterierna i bilaga III till direktiv 2003/87/EG. Enligt deras mening utgör inte de tilldelningsgarantier för nya anläggningar som kommissionen har kritiserat stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Anläggningarna i fråga omfattas inte heller av någon omotiverad förmån.